

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 4, 1865.

Οἱ λεγόμενοι ὀθωνισταὶ καὶ οἱ λεγόμενοι Ἀρει-
μάνκοι ἢ ἐπαναστάται « φιλιωθέντες, πλησίον ἀλ-
λήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας ποιοῦμενοι
τὴν συνήθειαν. » Εἴθε ἡ συμφιλίωσις αὕτη νὰ σώσῃ
τὴν Ἑλλάδα!

Κρίσις ὑπουργικὴ μαστιζοῦσιν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ μιᾶς
ἐβδομάδος. Ὁ πρωθυπουργός, ἀξιῶν νὰ τροποποιήσῃ
τὸ ὑπουργεῖον, εὐρὼν δ' ἀντίστασιν παρητήθη. Παρ-
εκλήθη δὲ νὰ μὴ ἀποχωρήσῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἕως
οὗ συγκροτηθῇ νέον ὑπουργεῖον.

Ἡ χρηματοδεία τοῦ δημοσίου θησαυροῦ εἶναι με-
γίστη· καὶ ὁμῶς φαίνεται, ὅτι ἀντὶ ἐλαττώσεως αὐ-
ξάνουσιν αἱ δαπάναι. Προχθὲς ἠκούσαμεν παρ' ἀξιο-
πίστου εἰσαγγελέως ὅτι εἰς τὴν Πρωτοδικεῖον τῆς Πε-
λοποννήσου ὑπάρχουσι 420 κλητῆρες, ἐνῶ μόνον 80
ἔχει χρεῖαν. Καὶ ναὶ μὲν δὲν λαμβάνουσιν ὠρισμένον
μισθόν· αἱ διδόμεναι ὁμῶς αὐτοῖς ἐκ τοῦ δημοσίου
ἀποζημιώσεις εἰσὶ τόσαι, ὥστε, κατὰ τὸν εἰσαγγε-
λέα, καὶ εἰς δύο νέων πρωτοδικείων τὴν σύστασιν
ἀρκοῦσι.

Καὶ ἕτερον ταχυδρομεῖον ἐληστεύθη περὶ τὴν Κό-
ρινθον· οἱ λησταὶ ἤνοιξαν τὰς ἐπιστολάς, καὶ λα-
βόντες τὰ εὐρεθέντα τραπέζογραμμάτια ἀπέδωκαν
αὐτάς τῷ ταχυδρομῷ.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῆς Σύρας ἰδρύθησαν δύο ἀξιόλο-
γοι ἐταιρίαι, ἡ μὲν φιλόπτωχος, ἡ δ' ἑτέρα σκοπὸν
ἔχουσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐμπορίας. Τῆς τελευταίας
ταύτης ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν κανονισμόν. Θεμε-
μελιωτὴς αὐτῆς εἶναι ὁ Κ. Α. Εὐμορφόπουλος, ὅστις,
ὡς πληρεξούσιος, προέτεινεν εἰς τὴν τελευταίαν ἔθν.
Συνέλευσιν τὴν κατάργησιν τῶν τελωνείων, τὴν
ὁποίαν καὶ ἡμεῖς ἀσπάζομεθα ὡς μέλλουσιν νὰ ἀ-
ναπτύξῃ θαυμασίως τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορίαν. Εὐ-
κταῖον εἶναι νὰ γίνωσι μέλη τῆς ἐταιρίας ταύτης
καὶ ὅσοι διὰ τοῦ ἀξιόμακτος τοῦ ἰδίου ἐνόματος καὶ
διὰ τῆς γραφῆς δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν
ταχίστην παραδοχὴν τῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς
ἐμπορίας προτάσεων. Ἡ Πανδώρα προσφέρει προ-
θύμως τὰς στήλας αὐτῆς εἰς πᾶσιν πραγματεῖαν
ἀφορῶσαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Εἰς τὸ ἐν Ἑρμουπόλει γυμνάσιον εἶχον συμβῆ κατ'
ἐπανάληψιν ἀταξίαι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη
ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναπληρώσῃ προσωρινῶς τὸν Γυ-
μνασιάρχην διὰ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ν. Πετρῆ, γνω-

στοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Πανδώρας. Ἐκτοτε αἱ
ἀταξίαι ἐπύσαν καὶ, καθ' ὃ μνησθέντες, ὁ Κ. Πε-
τρῆς διευθίνει μετὰ πολλῆς φρονήσεως καὶ ἐκνότη-
τος τὸ Γυμνάσιον. Φρονοῦμεν ἄρα ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ δημοσίου, θέλει διο-
ρίσει αὐτὸν τακτικὸν γυμνασιάρχην.

Ποῦ καὶ ποῦ, ὡς ἐν Ναυπλίῳ, Τριπόλει καὶ Λα-
δαδεῖα, ἀκούονται φωναὶ καὶ προκηρύξεις τοιχοκολ-
λοῦνται λάθρᾳ ὑπὲρ δημοκρατίας· ἡμεῖς δὲ λέγομεν
καὶ αὐθις πρὸς τοὺς δημοκράτας ὅ,τι εἶπεν ὁ νομο-
θέτης τῆς Σπάρτης πρὸς τὸν ἀξιούντα δημοκρατίαν
ποιεῖν « Σὺ πρῶτος ποίησον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου δημο-
κρατίαν. » Ἐν δὲ Κερκύρᾳ ἐτοιχοκολλήθησαν ἑγγρά-
φα λέγοντα· « Κάτω ἡ ἑλληνικὴ σημαία, ζήτω ἡ
Ἀγγλικὴ προστασία. »

Ὁ Κ. Γ. Α. Μυροκορδάτος προσέφερε φιλοτίμως
εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις νοσοκομεῖον δρχμὰς 1000, ἡ δὲ
σύζυγος αὐτοῦ δρ. 4000 εἰς τὸ Ἀρσενεῖον προθενα-
γωγεῖον, ἔτι δὲ καὶ ἑτέρας 2200 κατ' ἔτος πρὸς ἀ-
νατροφὴν δύο κορασιῶν. Ἰδοὺ εὐγενὲς χρῆσις πλούτου.

Ἐσχάτως ἔγραφέ τις ἀθηναῖα ἐφημερίς ὅτι ἐλυ-
πήθησαν αἱ φίλοι τοῦ ἀποθανόντος ἀπόρου Γεωργιά-
δου, μὴ μαθόντες ἐγκαίρως τὸν θάνατον αὐτοῦ ἵνα
συνδράμωσι γενναίως εἰς τὰς δαπάνας τῆς κηδείας.
Τοῦτο ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν ὅ,τι ἐγρά-
φον παρὰ τριῶν ἐτῶν περὶ τοῦ Ὀμήρου· ἐγράφομεν
ὅτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἑπτὰ πόλεις ἐσυρομαλ-
λοῦντο ποῖα νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐνῶ
ὅτε ἦτο μετὰ ζώντων καὶ αἱ ἑπτὰ εἶδον αὐτὸν ἐ-
παιτοῦντα τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, χωρὶς οὔτε λεπτὸν
νὰ δώσωσιν αὐτῷ. « Τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἶπεν
ἐπαινεῖν, » ἔλεγεν ὁ Θουκυδίδης.

Περὶ τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου τοῦ
γενομένου τὸ 1832 τῇ ἐγγυήσει τῶν τριῶν Δυνά-
μεων, αὗται ἀπεφάσισαν τὰ ἑξῆς· Α'—νὰ ἀναβληθῇ
ἡ πληρωμὴ τῶν ὑστερινῶν δόσεων τοῦ 1861—62
—63, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐνδειαν τοῦ Ἑλλήν. Τα-
μείου. Β'—ἡ ἀύξησις τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀποφασισθέντος
ποσοῦ τῶν 900,000 φράγκων εἰς ἀπότισιν τοῦ
χρέους νὰ μὴ γείνη πρὸ τῆς παρελεύσεως πέντε
ἐτῶν ἀπὸ τῆς 4 Δεκεμβρ. 1864. Γ'—Νὰ δοθῇ
ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Ἑλλήν. κυβερνήσεως ἐγγύησις ὁ-
ριζομένου ἐπίτηδες κλάδου τινὸς δημοσίων προσό-
δων. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν εἰς ὑποθήκην τὰ ἡμίση
εἰσοδήματα τοῦ τελωνείου Σύρας. Προσέθεντο δὲ εἰς
ταῦτα ὅτι δὲν θυσιάζουσι τὰ ἴδια συμφέροντα ὑπὲρ
τῶν δανειστικῶν τοῦ 1824 καὶ 1825 ἔτους.